

รูปแบบการพัฒนาธุรกิจฟาร์มไก่ไข่ของไทยแบบยั่งยืน

เกียรติพล ศรีประมงค์^{1*} มงคล หวังสถิตย์วงษ์² และ ทวีศักดิ์ รูปสิงห์³

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยที่จำเป็นของการพัฒนาธุรกิจฟาร์มไก่ไข่ 2) พัฒนารูปแบบการพัฒนาธุรกิจฟาร์มไก่ไข่และ 3) ประเมินรูปแบบการพัฒนาธุรกิจฟาร์มไก่ไข่ ประชากรประกอบด้วยผู้บริหารฟาร์มไก่ไข่จาก 1807 ฟาร์มที่ขึ้นทะเบียนกับกรมปศุสัตว์ กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 327 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยแบบสัมภาษณ์ และแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยที่ทำให้ส่งผลต่อความสำเร็จในการพัฒนาธุรกิจฟาร์มไก่ไข่แบบถดถอยพหุคูณ ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการพัฒนาธุรกิจฟาร์มไก่ไข่ประกอบด้วยปัจจัยหลักและปัจจัยย่อยดังนี้ 1) ปัจจัยหลักด้านการบริหาร ประกอบด้วยปัจจัยย่อย (1) การปฏิบัติตามเป้าหมายขององค์กร (2) คำนึงถึงผลตอบแทนของลูกค้า (3) การปรับเปลี่ยนสายงานทำงานทดแทนกันได้ (4) การวัดผลการปฏิบัติงานเทียบกับเป้าหมายและ (5) การแบ่งหน้าที่การทำงาน 2) ปัจจัยหลักด้านทรัพยากรมนุษย์ ประกอบด้วยปัจจัยย่อย (1) การวิเคราะห์งานและการวางแผนอัตรากำลังคน (2) กำหนดเส้นทางความก้าวหน้าในสายอาชีพ (3) ให้เงินเดือนและสวัสดิการอย่างเหมาะสมในตำแหน่งงานและ (4) สถานที่ทำงานมีความปลอดภัย 3) ปัจจัยหลักด้านการตลาด ประกอบด้วยปัจจัยย่อย (1) สินค้าผลิตตามมาตรฐานความปลอดภัยของปศุสัตว์ (2) สินค้ามีบรรจุภัณฑ์ที่สะอาดและถูกหลักอนามัย (3) สินค้ามีการผลิตตามความต้องการของลูกค้าและ (4) สินค้ามีหลายขนาดให้เลือก และ 4) ปัจจัยหลักด้านการจัดการฟาร์ม ประกอบด้วยปัจจัยย่อย (1) สัตวบาลและสัตวแพทย์ในการดูแลฟาร์ม (2) การแปรรูปสินค้าเพื่อเพิ่มมูลค่าและ (3) การบริหารจัดการกับของเสีย ส่วนผลการประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิพบว่า รูปแบบการพัฒนาธุรกิจฟาร์มไก่ไข่ผู้ทรงคุณวุฒิเห็นว่ามีความเหมาะสมคิดเป็นร้อยละ 88.90 ของผู้ที่แสดงความคิดเห็นและสามารถนำรูปแบบที่พัฒนาขึ้นไปใช้ผู้ทรงคุณวุฒิเห็นว่ามีความเป็นไปได้คิดเป็นร้อยละ 95 ของผู้ที่แสดงความคิดเห็น

คำสำคัญ: ธุรกิจฟาร์มไก่ไข่

¹ นักศึกษาปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารธุรกิจอุตสาหกรรมและทรัพยากรมนุษย์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาควิชาครุศาสตร์ไฟฟ้า คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

³ รองศาสตราจารย์ ภาควิชาบริหารธุรกิจ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

* ผู้นิพนธ์ประสานงาน โทร. +668 1847 8482 อีเมล: weera.s@hotmail.com

The Model for Sustainable Business Development of Layer Farm in Thailand

Kiattiphon Sripramong^{1*} Mongkol Wangsathitwong² and Taweesak Roopsing³

Abstract

This research aims to 1) study the required components for developing of business management for layer farm 2) to develop a model of developing of business management for layer farm and 3) to evaluate the model of developing of business management for layer farm. The population group comprised of 1807 farm managers who are registered with the Department of Livestock development. The size of sample group consisted of 327 famers. The research tools were interviews and questionnaire. The statistics used for data analysis were mean and standard deviation. Also, multiple Regression analysis was employed for analyzing correlation of factors affecting achievement of developing business management for layer farm. The findings indicated that the model of developing of business management for layer farm as follows: 1) The main factors of management consisted of following sub factors: (1) goal setting (2) customer feedback (3) team work (4) evaluation and (5) responsibility. 2) The main factors of human resource consisted of following sub factors: (1) succession planning (2) managing pay (3) benefit and (4) managing safety in workplace. 3) The main factors of marketing consisted of following sub factors: (1) quality and safety (2) Cleanliness and hygiene (3) demand and (4) varieties. And, 4) the main factors of farm management consisted of the following sub factors: (1) which are veterinarian and animal husbandry work in farm (2) product processing and (3) manufacturing waste management. The evaluation results from the experts revealed that Model of development for improving the sustainable layer farming business in Thailand is satisfactory, highest level of experts' opinion at every point (88.90%) and practicable (95%).

Keywords: Business of layer farm

¹ Doctoral Degree Student, Doctor of Business Administration, Human Resource Development, King Mongkut's University of Technology North Bangkok

² Assistant Professor, Doctor Department of Teacher Training in Electrical Engineering, Faculty of Technical Education, King Mongkut's University of Technology North Bangkok

³ Associate Professor, Department of Business of Administration, Faculty of Business Administration, King Mongkut's University of Technology North Bangkok

* Corresponding Author Tel. +668 1847 8482 e-mail: weera.s@hotmail.com

1. บทนำ

จากสถานการณ์เศรษฐกิจไทยทั้งของไทยและของโลกพบว่าไข่ไก่จัดได้ว่าเป็นอาหารหลักของคนทุกชนชั้นทุกชาติไม่ว่าจะเป็นประเด็นในด้านการผลิตและการบริโภค ล้วนแต่มีปัญหาเกิดขึ้นในหลายประเด็นอันเนื่องมาจากปัญหาความไม่พอดีหรือขาดความสมดุล จึงเป็นปัญหาของมนุษยชาติที่ต้องเข้ามาทำการแก้ไขด้วยการจัดสรรและการกระจายเพื่อให้เกิดความสมดุลและเกิดความยุติธรรม การผลิตไข่ไก่ของเกษตรกรไทยพบว่าเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ไข่ได้ประสบปัญหาการขาดทุนและมีรายได้จากการผลิตไข่ไก่ที่ไม่แน่นอน ราคาไข่ไก่ที่เกษตรกรขายได้มีความผันผวนต้นทุนการผลิตไข่ไก่สูง เป็นอุปสรรคสำคัญต่อการเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันสาเหตุสำคัญที่ต้นทุนการผลิตสูงเกิดจากราคาวัตถุดิบอาหารสัตว์สูง ค่าใช้จ่ายในด้านวัคซีน ยา และเวชภัณฑ์สูง ฟาร์มเลี้ยงไก่ของเกษตรกรรายย่อยไร้ประสิทธิภาพและขาดมาตรฐาน เกษตรกรขาดแคลนเงินในการพัฒนาการเลี้ยงไก่เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเลี้ยง จึงเป็นประเด็นที่สมควรต้องนำมาพิจารณาหาแนวทางแก้ไขปัญหาทั้งระบบ เพื่อให้เกิดความยั่งยืนในอาชีพการเลี้ยงไก่ไข่ และเกษตรกรยังคงสามารถยึดถืออาชีพการเลี้ยงไก่ไข่ [1] สถานการณ์ราคาไข่ไก่ปัจจุบัน ปี 2558 ปรับตัวลงอย่างต่อเนื่อง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้รับหนังสือร้องเรียนจากเกษตรกรและองค์กรเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ไข่ 2 สมาคม ได้แก่ สมาคมผู้ผลิต ผู้ค้าและส่งออกไข่ไก่ และสมาคมผู้เลี้ยงไก่ไข่ ขอให้แก้ปัญหาผลผลิตไข่ไก่ที่ได้รับผลกระทบจากการเปิดเสรีนำเข้าไข่ไก่พันธุ์ ปี 2553 ส่งผลให้ปริมาณผลผลิตไข่ไก่เพิ่มขึ้นจากเดิม (ก่อนปี 2553) เฉลี่ย 30 ล้านฟองต่อวัน เพิ่มเป็น 41 ล้านฟอง/วัน ในปี 2558 ราคาไข่ไก่ตกต่ำในระยะยาวตั้งแต่ปี 2554 เฉลี่ยฟองละ 2.88 บาท ลดลงต่อเนื่องถึงปัจจุบันปี 2558 (16 มีนาคม 2558) เหลือฟองละ 2.00 บาท ขณะนี้ต้นทุนการผลิตเพิ่มเป็นฟองละ 2.93 บาท [2] ผู้วิจัยจึงได้ทำการวิจัยเพื่อพัฒนาการจัดการธุรกิจฟาร์มไก่ไข่ โดยพัฒนาในด้านการบริหาร การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การตลาด และการจัดการฟาร์ม และนำผลการวิจัยที่ได้มาพัฒนาและปรับปรุงการจัดการในฟาร์มไก่ไข่ช่วยลดต้นทุนการผลิต และเพิ่มประสิทธิภาพในการเลี้ยง

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 2.1 เพื่อศึกษาปัจจัยที่จำเป็นของการพัฒนาธุรกิจฟาร์มไก่ไข่
- 2.2 เพื่อพัฒนารูปแบบการพัฒนาธุรกิจฟาร์มไก่ไข่ในประเทศไทย
- 2.3 เพื่อประเมินรูปแบบการพัฒนาธุรกิจฟาร์มไก่ไข่ในประเทศไทย

3. วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีดำเนินการวิจัยแบบผสม (Mixed Methodology) ประกอบด้วย วิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) มีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

- 3.1 ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีแนวคิด การบริหารจัดการธุรกิจฟาร์มไก่ไข่
- 3.2 สัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องกับสภาพการดำเนินงานและการจัดการธุรกิจฟาร์มไก่ไข่ เพื่อนำความคิดเห็นมาสังเคราะห์โดยการเลือกแบบเฉพาะเจาะจงจำนวน 10 ท่าน ซึ่งมีการเลี้ยงไก่ไข่ 100,000 ตัวหรือมีประสบการณ์เลี้ยงไก่ไข่ 10 ปีขึ้นไป นำข้อมูลที่ได้จากแบบสัมภาษณ์มาวิเคราะห์เนื้อหาและสรุปประเด็นสำคัญ (Content analysis) เพื่อนำมาวิเคราะห์กับแนวคิดทฤษฎีที่สำคัญ ในการพัฒนารูปแบบการจัดการธุรกิจฟาร์มไก่ไข่เพื่อนำไปสร้างแบบสอบถาม
- 3.3 สร้างแบบสอบถามรูปแบบการพัฒนาธุรกิจฟาร์มไก่ไข่ จากการสัมภาษณ์ทั้งหมดไปวิเคราะห์เนื้อหาและสรุปประเด็นสำคัญ เพื่อนำมาสร้างเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) สำหรับใช้ในการเก็บข้อมูล ใช้ในการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (Mean : \bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation :SD.สำหรับเกณฑ์การวิเคราะห์ข้อมูลจะใช้ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ย [3] ผู้วิจัยได้กำหนดช่วงของค่าเฉลี่ย
ช่วงคะแนนการแปลความหมายด้วย
ระดับ 5 ค่าเฉลี่ย 4.21 – 5.00 เห็นด้วยอย่างยิ่ง
ระดับ 4 ค่าเฉลี่ย 3.41 – 4.20 เห็นด้วย
ระดับ 3 ค่าเฉลี่ย 2.61 – 3.40 ไม่มีความคิดเห็น
ระดับ 2 ค่าเฉลี่ย 1.81 – 2.60 ไม่เห็นด้วย
ระดับ 1 ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.80 ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

3.4 หากคุณภาพของแบบสอบถาม ดำเนินการนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการธุรกิจฟาร์มไก่ไข่ จำนวน 5 ท่าน ทดสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ใช้เทคนิค IOC ได้ค่าความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.60-1.00

3.5 หากความเชื่อมั่นของเครื่องมือโดยนำแบบสอบถามไปใช้กับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างแล้วนำผลการทดลองใช้มาวิเคราะห์ค่าทางสถิติด้วยเทคนิคสัมประสิทธิ์อัลฟา (Cronbach's Alpha Coefficient) และตรวจสอบค่าความเชื่อมั่นในภาพรวมทั้งฉบับเท่ากับ 0.96 [4]

3.6 แจกและเก็บแบบสอบถาม ผู้บริหารฟาร์มไก่ไข่

3.7 นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ด้วยสถิติ Multiple Regression แบบ Step Wise

3.8 นำผลวิจัยที่ได้จากการวิเคราะห์มาร่างรูปแบบการพัฒนาธุรกิจฟาร์มไก่ไข่

3.9 ประชุมสนทนากลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 16 ท่าน ตรวจสอบ ประเมินความเหมาะสมของรูปแบบและประเมินความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบการพัฒนาธุรกิจฟาร์มไก่ไข่ไปใช้

3.10 ปรับปรุงแก้ไขรูปแบบการพัฒนาธุรกิจฟาร์มไก่ไข่ตามข้อเสนอแนะจากผลของการประชุมสนทนากลุ่ม

3.11 จัดทำคู่มือแนวทางปฏิบัติสำหรับดำเนินการตามรูปแบบการพัฒนาธุรกิจฟาร์มไก่ไข่

4. ผลการวิจัย

4.1 ผลการศึกษาขององค์ประกอบที่จำเป็นต่อการพัฒนาธุรกิจฟาร์มไก่ไข่ของไทยแบบยั่งยืนวิเคราะห์ตามองค์ประกอบหลักได้ดังตารางที่ 1

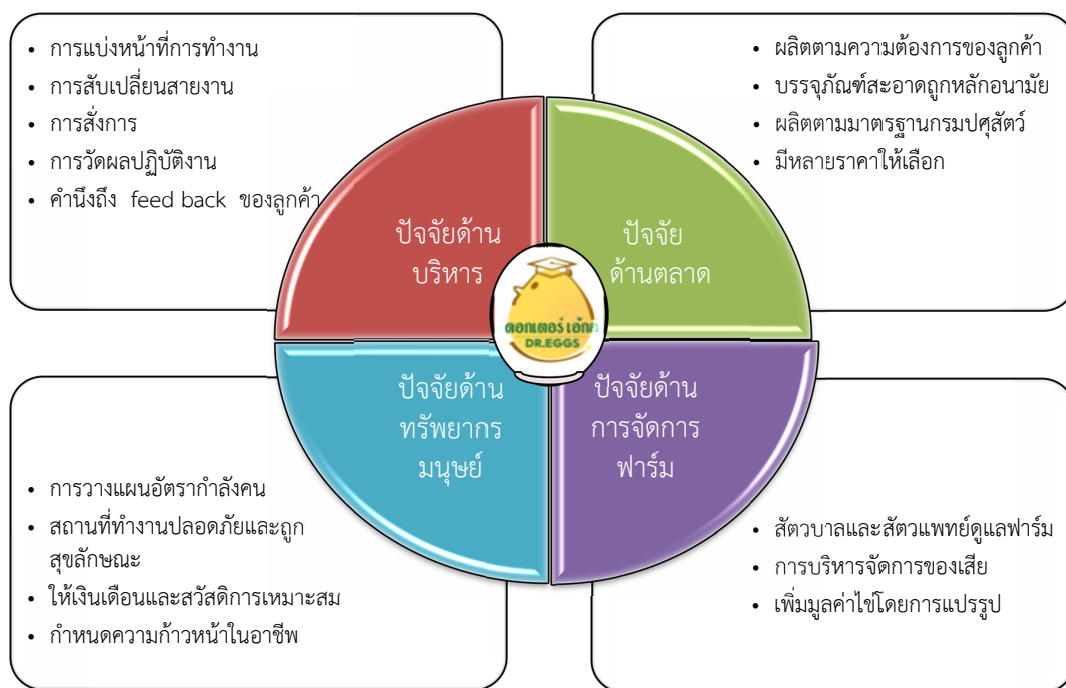
ตารางที่ 1 ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อองค์ประกอบหลักต่อการพัฒนาธุรกิจฟาร์มไก่ไข่ของไทยแบบยั่งยืน

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จโดยรวมขององค์ความรู้รายด้าน	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ด้านการบริหาร	4.08	0.56	เห็นด้วย
1.1 การปฏิบัติตามเป้าหมายขององค์กร	4.22	0.72	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1.2 คำนึงถึง feed back ของลูกค้า	4.17	0.81	เห็นด้วย
1.3 การสับเปลี่ยนสายงานเพื่อให้มีความรู้ทักษะการทำงานทดแทนกันได้	3.90	0.82	เห็นด้วย
1.4 การวัดผลการปฏิบัติงานเทียบกับเป้าหมายที่กำหนดไว้	4.11	0.77	เห็นด้วย
1.5 การแบ่งหน้าที่การทำงานในแต่ละแผนก	4.09	0.77	เห็นด้วย
2. ด้านทรัพยากรมนุษย์	4.07	0.55	เห็นด้วย
2.1 การวิเคราะห์งานและวางแผนอัตรากำลังคน	4.10	0.80	เห็นด้วย
2.2 กำหนดเส้นทางความก้าวหน้าในสายอาชีพ	4.38	0.72	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
2.3 ให้เงินเดือนและสวัสดิการอย่างเหมาะสมในตำแหน่งงาน	4.39	0.74	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
2.4 สถานที่ทำงานมีความปลอดภัย	4.10	0.80	เห็นด้วย
3. ด้านการตลาด	4.06	0.52	เห็นด้วย
3.1 สินค้าผลิตตามมาตรฐานความปลอดภัยของปศุสัตว์	4.32	0.77	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
3.2 สินค้ามีบรรจุภัณฑ์ที่สะอาดและถูกหลักอนามัย	4.35	0.77	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
3.3 สินค้ามีการผลิตตามความต้องการของลูกค้า	4.36	0.74	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
3.4 สินค้ามีหลายขนาดให้เลือก	3.99	0.88	เห็นด้วย
4. ด้านการจัดการฟาร์ม	4.33	0.49	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
4.1 สัตวบาลและสัตวแพทย์ในการดูแลฟาร์ม	4.32	0.73	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
4.2 การแปรรูปสินค้า เพื่อเพิ่มมูลค่า	3.59	1.03	เห็นด้วย
4.3 การบริหารจัดการกับของเสีย	4.43	0.69	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
ภาพรวม	4.14	0.47	เห็นด้วย

จากตารางที่ 1 สรุปได้ว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ระดับความสำคัญของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จโดยรวมของการพัฒนาธุรกิจฟาร์มไก่ไข่อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.14$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ระดับความคิดเห็นในระดับมากที่สุด 1 ด้าน คือ ปัจจัยด้านการจัดการฟาร์ม ($\bar{X} = 4.33$) โดยมีลำดับคะแนนมากที่สุดของปัจจัยย่อยคือ การบริหารจัดการกับของเสีย ($\bar{X} = 4.43$) และระดับความคิดเห็นในระดับมาก ซึ่งเรียงลำดับได้ ดังนี้ 1) ปัจจัยด้านการบริหาร ($\bar{X} = 4.08$) โดยมีลำดับคะแนนมากที่สุดของปัจจัยย่อย คือ การปฏิบัติตามเป้าหมายขององค์กร ($\bar{X} = 4.22$) 2) ปัจจัยด้าน

ทรัพยากรมนุษย์ ($\bar{X} = 4.07$ โดยมีลำดับคะแนนมากที่สุดของปัจจัยย่อย คือ ให้เงินเดือนและสวัสดิการอย่างเหมาะสมในตำแหน่งงาน ($\bar{X} = 4.39$) และ 3) ปัจจัยด้านการตลาด ($\bar{X} = 4.06$) โดยมีลำดับคะแนนมากที่สุดของปัจจัยย่อย คือ 3.30 สินค้ามีการผลิตตามความต้องการของลูกค้า ($\bar{X} = 4.36$)

4.2 จากผลการศึกษา สามารถกำหนดออกมาเป็นรูปแบบ (Model) ซึ่งมีรายละเอียดความสัมพันธ์ของแต่ละปัจจัยของการร่างรูปแบบการพัฒนาธุรกิจฟาร์มไก่ไข่ของไทยแบบยั่งยืนมีรายละเอียดดังรูปที่ 1

รูปที่ 1 รูปแบบการพัฒนาธุรกิจฟาร์มไก่ไข่ของไทยแบบยั่งยืน

4.3 ผลการประเมินรูปแบบการพัฒนาธุรกิจฟาร์มไก่ไข่ของไทย

4.3.1 ผลการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการพัฒนาธุรกิจฟาร์มไก่ไข่ของไทย จากความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่ามีความเหมาะสมโดยรวมดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ประเมินความเหมาะสมของรูปแบบ

รายการประเมิน	เหมาะสมร้อยละ
1. หลักการและเหตุผลของการพัฒนารูปแบบการพัฒนาธุรกิจฟาร์มไก่ไข่ของไทย มีความเหมาะสมกับสภาพปัจจุบันของกลุ่มธุรกิจฟาร์มไก่ไข่	100.00
2. แนวทางในการศึกษาทฤษฎีและเอกสารวิชาการ เพื่อให้ได้มาซึ่งปัจจัยที่จะนำมาสร้างเป็นรูปแบบการพัฒนาธุรกิจฟาร์มไก่ไข่ของไทย มีความเหมาะสมกับสภาพปัจจุบันของธุรกิจฟาร์มไก่ไข่	86.70
3. แนวทางในการสอบถามผู้ประกอบการและผู้เชี่ยวชาญของธุรกิจฟาร์มไก่ไข่ เพื่อให้ได้ซึ่งปัจจัยที่จะนำมาสร้างเป็นรูปแบบการพัฒนาธุรกิจฟาร์มไก่ไข่	100.00
4. วิธีการวิเคราะห์เพื่อให้ได้มาซึ่งปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาธุรกิจฟาร์มไก่ไข่	66.70
5. ปัจจัยที่นำมาสร้างเป็นรูปแบบการพัฒนาธุรกิจฟาร์มไก่ไข่ด้านปัจจัยหลัก ประกอบด้วย	
5.1 การแบ่งหน้าที่การทำงานในแต่ละแผนก	93.30
5.2 การปรับเปลี่ยนสายงานเพื่อให้มีความรู้ ทักษะการทำงานทดแทนองค์กรให้ปฏิบัติตามเป้าหมายขององค์กรกันได้	73.40
5.3 การสั่งการพนักงานใน	100.00
5.4 การวัดผลการปฏิบัติงานเทียบกับเป้าหมายที่กำหนดไว้	100.00
5.5 คำนิ่งถึง feed black ของลูกค้า	86.70
5.6 การวิเคราะห์งานและวางแผนอัตรากำลังคน	86.70
5.7 สถานที่ทำงานมีความปลอดภัย	80.00
5.8 ให้เงินเดือนและสวัสดิการอย่างเหมาะสมในตำแหน่งงาน	93.30
5.9 กำหนดเส้นทางความก้าวหน้าในสายอาชีพ	86.70
5.10 สินค้ามีการผลิตตามความต้องการของลูกค้า	93.30
5.11 สินค้ามีบรรจุภัณฑ์ที่สะอาดและถูกหลักอนามัย	93.30
5.12 สินค้าผลิตตามมาตรฐานความปลอดภัยของกรมปศุสัตว์	93.30
5.13 สินค้ามีหลายขนาดให้เลือก	93.30
5.14 สัตวบาลและสัตวแพทย์ในการดูแลฟาร์ม	93.30
5.15 การบริหารจัดการกับของเสีย	86.70
5.16 การแปรรูปสินค้า เพื่อเพิ่มมูลค่า	86.70
6. กระบวนการตรวจสอบเครื่องมือสู่กระบวนการในการค้นหาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อรูปแบบการพัฒนาธุรกิจฟาร์มไก่ไข่	66.70
7. รูปแบบการพัฒนาธุรกิจฟาร์มไก่ไข่ที่พัฒนาขึ้นเมื่อเปรียบเทียบกับสภาพปัจจุบันของธุรกิจฟาร์มไก่ไข่	86.70
8. แนวทางปฏิบัติที่กำหนดขึ้นกลุ่มธุรกิจฟาร์มไก่ไข่สามารถนำมาพัฒนาธุรกิจตามปัจจัยในแต่ละด้าน	93.30
9. ข้อเสนอแนะในการนำรูปแบบการพัฒนาธุรกิจฟาร์มไก่ไข่	93.30
รวม	88.90

4.3.2 ผลการประเมินความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบการพัฒนาธุรกิจฟาร์มไก่ไข่ไปใช้ จากความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิพบว่า สามารถนำไปปรับใช้โดยรวมดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ประเมินความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบไปใช้

รายการประเมิน	เหมาะสม ร้อยละ
1. รูปแบบการพัฒนาธุรกิจฟาร์มไก่ไข่ของไทย ที่พัฒนาขึ้นสามารถนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาได้	93.30
2. จากปัจจัยที่ได้กำหนดเป็นรูปแบบการพัฒนาธุรกิจฟาร์มไก่ไข่ปัจจัยหลัก 16 ปัจจัย	
2.1 การแบ่งหน้าที่การทำงานในแต่ละแผนก	93.30
2.2 การปรับเปลี่ยนสายงานเพื่อให้มีความรู้ ทักษะการทำงานทดแทนกันได้	80.00
2.3 การสั่งการพนักงานในองค์กรให้ปฏิบัติตามเป้าหมายขององค์กร	93.30
2.4 การวัดผลการปฏิบัติงานเทียบกับเป้าหมายที่กำหนดไว้	93.30
2.5 คำนึงถึง feed black ของลูกค้า	100.00
2.6 การวิเคราะห์งานและวางแผนอัตรากำลังคน	93.30
2.7 สถานที่ทำงานมีความปลอดภัย	100.00
2.8 ให้เงินเดือนและสวัสดิการอย่างเหมาะสมตามตำแหน่งงาน	100.00
2.9 กำหนดเส้นทางความก้าวหน้าในสายอาชีพ	80.00
2.10 สินค้ามีการผลิตตามความต้องการของลูกค้า	100.00
2.11 สินค้ามีบรรจุภัณฑ์สะอาดและถูกหลักอนามัย	100.00
2.12 สินค้าผลิตตามมาตรฐานความปลอดภัยของกรมปศุสัตว์	100.00
2.13 สินค้ามีหลายขนาดให้เลือก	100.00
2.14 สัตวบาลและสัตวแพทย์ดูแลฟาร์ม	100.00
2.15 การบริหารจัดการกับของเสีย	100.00
2.16 การแปรรูปสินค้าเพื่อเพิ่มมูลค่า	100.00
3. แนวทางปฏิบัติที่กำหนดขึ้นกลุ่มธุรกิจฟาร์มไก่ไข่สามารถนำไป เป็นแนวทางในการพัฒนาฟาร์มไก่ไข่ตามปัจจัยหลัก 24 ปัจจัย	86.70
4. แนวทางในการศึกษาทฤษฎีและเอกสารวิชาการ การสอบถามผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้ได้มาซึ่งปัจจัยที่จะนำมาสร้างเป็นรูปแบบพัฒนาธุรกิจฟาร์มไก่ไข่และแนวทางปฏิบัติ สามารถทำให้นักธุรกิจฟาร์มไก่ไข้นำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาธุรกิจได้	86.70
5. กลุ่มธุรกิจฟาร์มไก่ไข่สามารถนำรูปแบบการพัฒนาธุรกิจฟาร์มไก่ไข่ที่พัฒนาขึ้นไปประยุกต์และดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรมตามรูปแบบที่กำหนดได้	100.00
โดยรวม	95.00

5. สรุปและอภิปรายผล

5.1 องค์ประกอบหลักของรูปการพัฒนาธุรกิจฟาร์มไก่ไข่ของไทยแบบยั่งยืน ประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก 4 ด้าน คือ 1) ด้านการบริหาร 2) ด้านทรัพยากรมนุษย์ 3) ด้านการตลาด และ 4) ด้านการจัดการฟาร์ม

5.2 องค์ประกอบย่อยของปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินงานตามองค์ประกอบหลัก

5.2.1 ปัจจัยที่ส่งผลต่อรูปแบบการพัฒนาธุรกิจฟาร์มไก่ไข่ของไทยแบบยั่งยืนด้านการบริหาร (Management) ประกอบด้วย 1) การปฏิบัติตามเป้าหมายขององค์กร 2) คำนึงถึง feed back ของลูกค้า 3) การปรับเปลี่ยนสายงาน

เพื่อให้มีความรู้ทักษะการทำงานทดแทนกันได้ 4) การวัดผลการปฏิบัติงานเทียบกับเป้าหมายที่กำหนดไว้ และ 5) การแบ่งหน้าที่การทำงานในแต่ละแผนก สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมนึก [5] ได้ศึกษาหาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการบริหารการให้บริการวิชาการแก่อุตสาหกรรม พบว่าผู้บริหารที่ดูแลเกี่ยวกับการให้บริการวิชาการมีพฤติกรรม การบริหารตามปัจจัยซึ่งประกอบด้วย ด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์กร ด้านการบังคับบัญชา สั่งการ ด้านการประสานงานและด้านการควบคุม ในภาพรวมมีค่าคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมอยู่ในระดับ

มาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ทุกด้านมีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมากด้วยกัน

5.2.2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อรูปแบบการพัฒนาธุรกิจฟาร์มไก่ไข่ของไทยแบบยั่งยืน ด้านทรัพยากรมนุษย์ (Human Resource) ประกอบด้วย 1) การวิเคราะห์งานและวางแผนอัตรากำลังคน 2) กำหนดเส้นทางความก้าวหน้าในสายอาชีพ 3) ให้เงินเดือนและสวัสดิการอย่างเหมาะสมในตำแหน่งงาน และ 4) สถานที่ทำงานมีความปลอดภัย สอดคล้องกับงานวิจัยของ นงลักษณ์ [6] ได้ศึกษาเรื่อง อิทธิพลของระบบรางวัลต่อผลลัพธ์การจัดการทรัพยากรมนุษย์ กรณีศึกษา บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผลการศึกษาเชิงปริมาณ พนักงานเห็นว่าตนได้รับค่าตอบแทนในระดับสูง การจัดสรรรางวัลมีความเป็นธรรม องค์การมีการสื่อสารเรื่องค่าตอบแทนกับพนักงานในระดับสูง การบริหารค่าตอบแทนมีความเป็นธรรม ผลการศึกษาอิทธิพลของระบบรางวัลต่อผลลัพธ์การจัดการทรัพยากรมนุษย์พบว่า โครงสร้างรางวัลและกระบวนการการบริหารรางวัลมีอิทธิพลในทางบวกต่อผลลัพธ์การจัดการทรัพยากรมนุษย์ อย่างมีนัยสำคัญพนักงานและสมรรถนะของพนักงาน อย่างมีนัยสำคัญ ส่วนผลการศึกษาอิทธิพลขององค์ประกอบของระบบรางวัล พบว่า ระดับรางวัลและความเป็นธรรมของกระบวนการบริหารรางวัลมีอิทธิพลในทางบวกต่อผลลัพธ์การจัดการทรัพยากรมนุษย์ และความเป็นธรรมของกระบวนการบริหารรางวัลมีอิทธิพลในทางบวก ผลการศึกษาเชิงคุณภาพพบว่าองค์การกำหนดค่าตอบแทนของพนักงานใหม่จากประเทศไทย ประสบการณ์ทำงาน ปรับค่าตอบแทนประจำปีตามผลการปฏิบัติงานค่าตอบแทนพนักงานระดับเดียวกันไม่แตกต่างกันมาก กำหนดค่าตอบแทนเท่ากับหรือสูงกว่าค่าเฉลี่ยอุตสาหกรรม ค่าตอบแทนผันแปรตามผลการดำเนินงานขององค์การ การประเมินด้านสมรรถนะของพนักงานประสบความสำเร็จประมาณร้อยละ 70-80 โดยภาพรวมผู้บริหารเห็นว่าค่าตอบแทนเป็นปัจจัยหลักที่มีอิทธิพลต่อความผูกพันกับองค์การและสมรรถนะของพนักงาน

5.2.3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อรูปแบบการพัฒนาธุรกิจฟาร์มไก่ไข่ของไทยแบบยั่งยืน ด้านการตลาด (Marketing) ประกอบด้วย 1) สินค้ามีการผลิตตามความ

ต้องการของลูกค้า 2) สินค้ามีบรรจุภัณฑ์ที่สะอาดและถูกหลักอนามัย 3) สินค้าผลิตตามมาตรฐานความปลอดภัยของกรมปศุสัตว์ และ 4) สินค้ามีหลายขนาดให้เลือก สอดคล้องกับงานวิจัยของ รัฐพล [7] ได้ศึกษากลยุทธ์การตลาดเพื่อสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันของธุรกิจค้าปลีกสัตว์ก่อสร้างประเทศไทยเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงจากการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน พบว่ากลยุทธ์การตลาดที่สำคัญที่สุดต่อธุรกิจค้าปลีกแบบดั้งเดิม คือกลยุทธ์การสื่อสารตลาด ในขณะที่กลยุทธ์การตลาดที่สำคัญที่สุดต่อธุรกิจค้าปลีกแบบสมัยใหม่ คือกลยุทธ์ผลิตภัณฑ์ โดยปัจจัยการดำเนินธุรกิจที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของธุรกิจค้าปลีกสัตว์ก่อสร้างทั้งแบบดั้งเดิมและแบบสมัยใหม่ประกอบด้วยสภาวะอุปสงค์ สภาวะการแข่งขัน องค์ประกอบของธุรกิจกิจการที่เกี่ยวข้อง

5.2.4 ปัจจัยที่ส่งผลต่อรูปแบบการพัฒนาธุรกิจฟาร์มไก่ไข่ของไทยแบบยั่งยืน ด้านการจัดการฟาร์ม ประกอบด้วย 1) สัตวบาลและสัตวแพทย์ในการดูแลฟาร์ม 2) การบริหารจัดการกับของเสีย และ 3) การแปรรูปสินค้าเพื่อเพิ่มมูลค่า สอดคล้องกับงานวิจัย รุ่งทิพย์ [8] ได้ศึกษาธุรกิจการเลี้ยงไก่ไข่ในตำบลบ้านกลางอำเภอเมืองจังหวัดนครพนม พบว่าการจัดการธุรกิจของเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่ไข่พบว่าภาพรวมของการจัดการธุรกิจของเกษตรกรอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 1.93$) โดยเกษตรกรทั้งหมดมีการจัดการธุรกิจด้านแรงงานการผลิตการตลาดและการเงินอยู่ในระดับปานกลางโดยแยกรายละเอียดได้ดังนี้ 1) ภาพรวมของการจัดการของเกษตรกรอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 1.99$) โดยเกษตรกรที่มีการจัดการแรงงานอยู่ในระดับปานกลางคิดเป็นร้อยละ 94.44 และไม่มีการจัดการคิดเป็นร้อยละ 5.56 2) ภาพรวมการจัดการการผลิตของเกษตรกรอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 1.92$) โดยเกษตรกรที่มีการจัดการการผลิตในระดับปานกลางคิดเป็นร้อยละ 83.33 มีการจัดการอยู่ในระดับดีคิดเป็นร้อยละ 5.56 และไม่มีการจัดการคิดเป็นร้อยละ 11.11 3) ภาพรวมการจัดการการตลาดของเกษตรกรอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 1.69$) โดยเกษตรกรที่มีการจัดการการตลาดอยู่ในระดับดีคิดเป็นร้อยละ 50 และไม่มีการจัดการคิดเป็นร้อยละ 50 และ 4) ภาพรวมการจัดการการเงินของเกษตรกรอยู่ในระดับปานกลางโดยเกษตรกรที่มีการจัดการเงินอยู่ในระดับ

ปานกลางคิดเป็นร้อยละ 66.66 มีการจัดการดีคิดเป็นร้อยละ 27.78 และไม่มีการจัดการคิดเป็นร้อยละ 5.56

6. ข้อเสนอแนะ

6.1 การนำรูปแบบไปใช้จริงอาจมีการปรับเปลี่ยนให้เข้ากับบริบทที่เป็นจริงขององค์กรซึ่งมีแนวทางการปฏิบัติที่ดีอยู่แล้ว อาจจะนำรูปแบบไปพัฒนาในส่วนที่ขาดและต้องการเพิ่มเติมส่วนผู้บริหารควรมีการวิเคราะห์องค์กรของตนเอง เพื่อพิจารณาทั้งจุดแข็ง จุดอ่อน รวมทั้งโอกาสและอุปสรรคต่าง ๆ ของปัญหาที่มีอยู่ในองค์กร

6.2 การพัฒนาธุรกิจฟาร์มไก่ไข่ของไทยแบบยั่งยืนเป็นองค์กรที่พัฒนาได้ แต่สิ่งที่สำคัญผู้บริหารต้องสนับสนุนและแสดงให้เห็นถึงความมุ่งมั่น เป็นที่ปรึกษาและชี้นำบุคลากรได้ รวมทั้งการติดตามผลการดำเนินงานขององค์กรอย่างต่อเนื่อง

6.3 ควรมีการมอบหมายหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงดูแลและบริหารให้ห้องปฏิบัติการการจัดการธุรกิจฟาร์มไก่ไข่รวมทั้งผู้นำความรู้ หรือหน่วยงานที่เป็นหลักในการดำเนินงาน เช่น ฝ่ายทรัพยากรบุคคลขององค์กร ซึ่งจะช่วยผลักดันในการพัฒนาธุรกิจฟาร์มไก่ไข่ให้แผนการดำเนินงาน โดยการสร้างเสริมระบบ และกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้กระบวนการพัฒนาดำเนินการได้อย่างราบรื่น รวมทั้งคอยจัดการให้มีการประเมินว่าปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นเป็นอย่างไร เพื่อจะได้แก้ไขได้ทันเวลาที่

6.4 ควรมีการประเมินผลที่เกิดขึ้นในองค์กรที่นำรูปแบบการพัฒนาธุรกิจฟาร์มไก่ไข่ไปใช้เพื่อให้ทราบถึงอุปสรรคที่อาจจะเกิดขึ้นพร้อมทั้งแนวทางการแก้ไขเพื่อที่จะได้พัฒนารูปแบบให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้นสำหรับองค์กรที่นำรูปแบบการพัฒนาธุรกิจฟาร์มไก่ไข่ของไทยแบบยั่งยืนไปปรับใช้

7. เอกสารอ้างอิง

- [1] Agriculture and Cooperatives Commission. (2016). [Online]. Guidelines for sustainable production of egg market. [cited December 25, 2015]. Available from : <http://dl.parliament.go.th/handle/lirt/438172> (in Thai)
- [2] Ministry of Agriculture and Cooperatives. (2015). [Online]. Board of Egg Development

and Product Policy Committee meeting. [cited January 5, 2016]. Available from : <https://www.moac.go.th> (in Thai)

- [3] Wichit U-On. (2007). Research and information searching Business. Bangkok : Print @ Me (Thailand). (in Thai)
- [4] Kalaya Wanichbancha. (2007). Statistical analysis For administration and research. 10th ed. Bangkok : Chulalongkorn University. (in Thai)
- [5] Somnuk Wisutthiphap. (2014). Factors influencing the efficiency of academic service management for the industry. Doctor of Business Administration Thesis Department of Business Development, Industry and Human Resources Department of Social Sciences College King Mongkut's University of Technology North Bangkok. (in Thai)
- [6] Nonglak Saeng Mahachai. (2009). Influence of reward system on human resource management results: a case study of listed companies in the Stock Exchange of Thailand. Doctor of Business Administration Thesis Development Administration Faculty of Public Administration National Institute of Development Administration. (in Thai)
- [7] Ratthapol Sanson. (2012). Marketing strategy to create competitive advantage of the Thai building materials retail business in order to support the transition from entering the ASEAN Economic Community. Doctor of Business Administration Thesis Marketing Department University of Eastern Asia. (in Thai)
- [8] Rungthip Thipkositkun. (2002). Business of laying hens in Ban Klang Subdistrict, Mueang District, Nakhon Phanom Province. Master of Science Thesis Agricultural Business Khonkaen University. (in Thai)